

**Diagnoza implementacji
Kompetencji Kluczowych
w kontekście potrzeb i uwarunkowań lokalnych i regionalnych
oświaty i rynku pracy**

**Zespół Szkół Samochodowych
w Radomiu**

Opracowanie **dyr Wojciech Bernat**

Radom, Marzec 2009

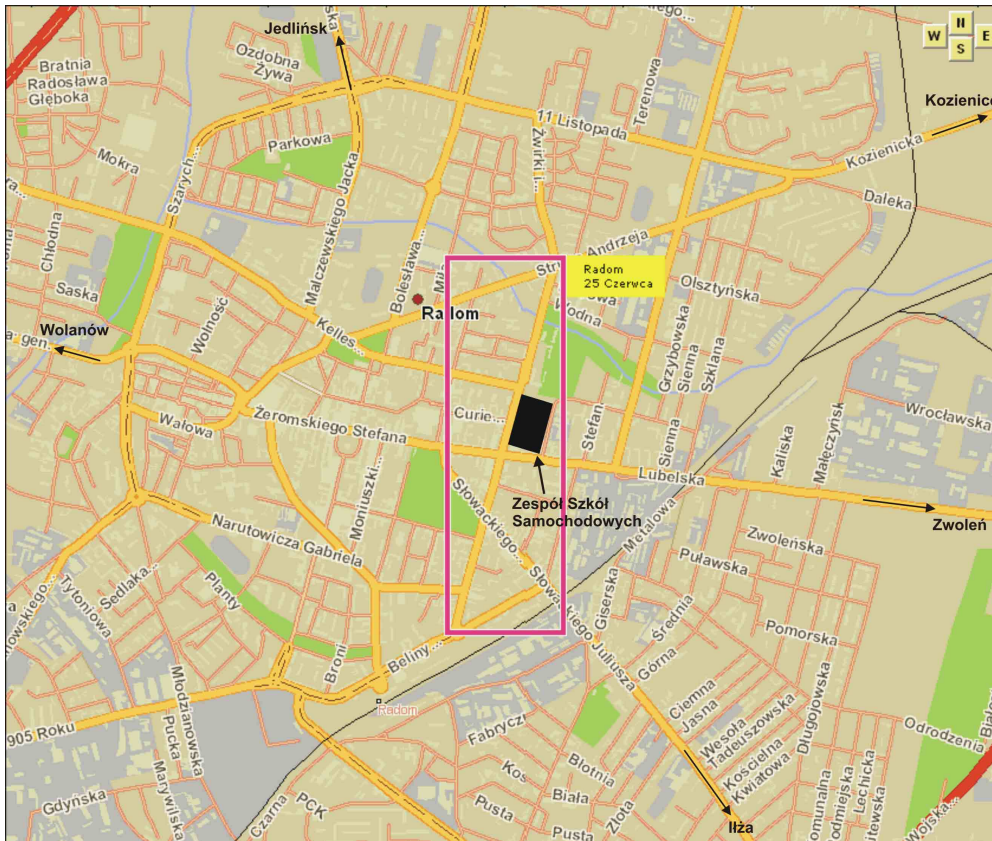
Spis treści

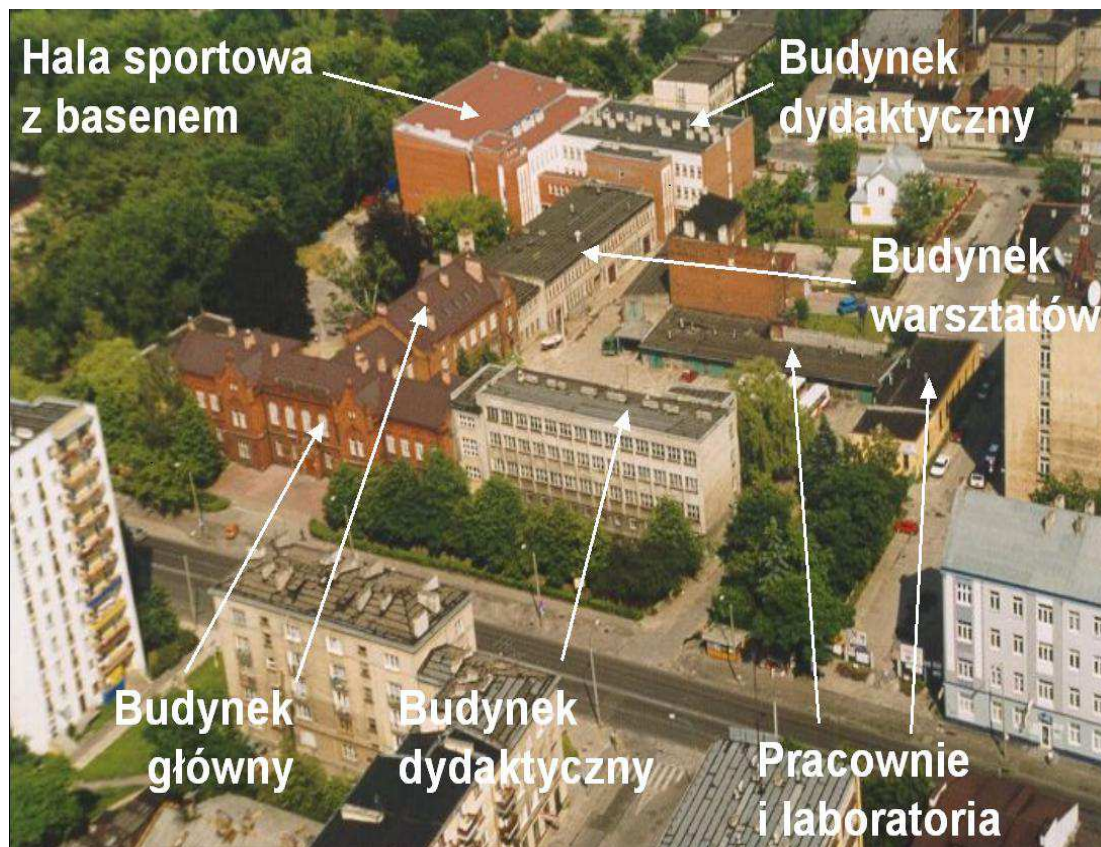
Diagnoza implementacji Kompetencji Kluczowych w kontekście potrzeb i uwarunkowań lokalnych i regionalnych oświaty i rynku pracy Zespół Szkół Samochodowych w Radomiu	1
I. CHARAKTERYSTYKA SZKOŁY	3
I.1 Położenie geograficzne.....	3
I.2 Krótki opis bazy dydaktycznej szkoły.....	14
I.3 Charakterystyka uczniów szkoły	19
I.4 Charakterystyka kadry pedagogicznej.....	25
I.5 Główne problemy nauczycieli w kształtowaniu KK i zawodowych.....	25
II. KOMPETENCJE KLUCZOWE I ZAWODOWE.....	27
II.1 Efekty kształcenia	27
II.1.1 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie przedsiębiorczości.....	27
II.1.2 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie technologii informacyjnej i przedmiotów matematyczno-przyrodniczych	27
II.1.3 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie matematyki....	27
II.1.4 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie języków obcych	28
III. RYNEK PRACY	29
III.1 Regionalny rynek pracy w aspekcie specjalności zawodowych placówki	29
III.2 Kompetencje Kluczowe a rynek pracy	35
IV. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA I UWARUNKOWAŃ ZEWNĘTRZNYCH.....	37
IV.1 Prognozy demograficzne	37
IV.2 Współpraca szkoły z zakładami pracy.....	37
IV.3 Działalność szkoły na rzecz przygotowania uczniów do funkcjonowania w zmieniających się realiach rynku pracy	37
V. WNIOSKI I REKOMENDACJE.....	39

I. CHARAKTERYSTYKA SZKOŁY

I.1 Położenie geograficzne

Szkoła znajduje się w Radomiu, natomiast samo miasto położone jest w centralnej Polsce, w południowej części województwa mazowieckiego nad rzeką Mleczną. Jest stolicą regionu radomskiego. Historycznie Radom położony jest w Małopolsce, w ziemi sandomierskiej oraz stanowi siedzibę ziemi radomskiej. Geograficznie miasto położone jest na Nizinie Mazowieckiej, na Równinie Radomskiej.

Obecny Zespół Szkół Samochodowych w Radomiu jest spadkobiercą tradycji najstarszej szkoły zawodowej w naszym mieście. Chlubą Radomia była założona w 1825 r. szkoła niedzielno-rzemieślnicza dla terminatorów istniejąca do 1914 r. Zorganizowano ją według programu wyznaczonego przez Komisję Oświecenia na wzór warszawskiej szkoły niedzielno-rzemieślniczej, której program opracował sam Stanisław Staszic. Szkoły te powstawały w związku z rozporządzeniem namiestnika Zajęczka z 1916 r., które zobowiązywało do posyłania uczniów do szkoły w wymiarze 6 godzin tygodniowo. Wychowała ona wiele pokoleń rzemieślników radomskich. Szkoła niedzielno-rzemieślnicza oprócz czytania i pisania dawała wiadomości związane z zawodem: uczono geometrii, mechaniki i rysunku technicznego. W pierwszych latach jej istnienia wykładali tu profesorowie szkoły pijarskiej, co w rezultacie przyczyniło się do wysokiego poziomu nauczania, zgodnie z programem nakreślonym przez Staszica. W późniejszych latach nauczycielami szkoły niedzielno-rzemieślniczej byli nauczyciele szkoły elementarnej, w budynku której się mieściła. Szkoła niedzielno-rzemieślnicza początkowo miała 50 uczniów (1833) a w 1867 r. liczba terminatorów dochodziła do 250. Majstrowie winni byli zaopatrywać swych uczniów w książki i przybory piśmienne. Opiekunem szkoły był zawsze prezydent miasta, który brał udział w corocznych

egzaminach. Szkoła utrzymywała się z opłat cechowych, składek towarzystwa i zasiłku kasy miejskiej.

W okresie powstania listopadowego i bezpośrednio po powstaniu w 1833 r. zmniejszyła się liczba uczniów i dopiero od 1836 r. można mówić o kolejnej fazie rozwoju tej szkoły. Do wybitniejszych nauczycieli szkoły niedzielno-rzemieślniczej należał Jan Kasprowski – nauczyciel gimnazjum, który bezinteresownie uczył technologii, chemii i mechaniki.

Z biegiem lat kształcenie zawodowe młodzieży w obrębie cechu i szkoły niedzielno-rzemieślniczej stawało się niewystarczające. W 1902 r. za sprawą prezydenta miasta Radomia Konstantego Zaremby powstała szkoła rzemieślnicza z rosyjskim językiem wykładowym, która miała na celu kształcenie ogólne oraz kształcenie w określonych zawodach. W szkole były dwa oddziały: stolarsko-meblarski i ślusarsko-kowalski. Obok lekcji prowadzone były zajęcia praktyczne w warsztatach. Szkoła mieściła się początkowo przy ul. Dzierzkowskiej w domu Foersteta później przeniesiona została do budynku na ul. Wysoką 66 (obecnie 25 Czerwca 66). W dniu 14.10.1994 r. minęło dokładnie 90 lat od czasu przekazania na ręce gubernatora radomskiego dokumentu dotyczącego założenia Miejskiej Szkoły Rzemieślniczej oraz zezwolenia Ministerstwa Oświaty i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na budowę szkoły, w której obecnie znajduje się Zespół Szkół Samochodowych. Dokument z dnia 14.10.1904 r. rozpoczyna nowy etap kształcenia zawodowego młodzieży radomskiej. Powołana specjalna komisja pod przewodnictwem gubernatora radomskiego, która otrzymała specjalne pełnomocnictwa dotyczące prac przy budowie, dysponując na początku kwotą ponad 70 000 rubli przystąpiła do pracy. Dnia 1.09.1906 r. prace przy budowie Szkoły Rzemieślniczej zostały ukończone i nowy gmach został oddany do użytku. Przedstawiał się imponująco - piętrowy budynek szkolny z czerwonej cegły wyposażony w centralne ogrzewanie, mieszkania dla dyrektora szkoły i woźnego oraz warsztaty szkolne.

Strajk szkolny 1905 r. nie ominął Radomia. Brała w nim również udział młodzież Szkoły Rzemieślniczej. Akcją strajkową kierowała młodzież gimnazjum męskiego. Do Miejskiej Szkoły Rzemiosł wkroczyli 1.02.1905 r. robotnicy żądając od dyrektora (inspektora) Tałdykina przerwania lekcji. Uczniowie poparli akcję robotników, w przedłożonej dyrekcji szkoły petycji żądali nauczania w języku polskim, zwolnienia nauczycieli Rosjan, a zaangażowania nauczycieli Polaków. Strajki w szkole rzemieślniczej trwały cały rok, podobnie w szkole niedzielno-rzemieślniczej. Stanowisko

terminatorów popierała starszyzna cechowa. Na wieczorowych kursach kreślenia i rysunku istniejących przy szkole rzemieślniczej nie odbywały się zajęcia przez przeszło rok. W następstwie rewolucji i strajku szkolnego rząd rosyjski wydał ustawę zezwalającą na otwarcie szkół prywatnych bez praw rządowych z językiem wykładowym polskim. W Szkole Rzemieślniczej władze carskie zgodziły się, aby takie przedmioty jak: matematyka oraz technologia drewna i metali wykładane były w języku polskim. Oprócz tych przedmiotów uczniowie mieli wykłady z języka rosyjskiego, religii, fizyki, języka polskiego, a od 1909 r. z języka niemieckiego - jako przedmiotu nadobowiązkowego. Mieli także praktyki w warsztatach szkolnych. W szkole prowadzono także kursy wieczorowe dla robotników. Uczniowie kończący szkołę otrzymywali tytuły "mistrzów" i "podmistrzów".

Wraz z wybuchem I wojny światowej zajęcia w Szkole Rzemieślniczej zostały przerwane. W budynku szkolnym dwukrotnie stacjonowały wojska niemieckie dokonując jego całkowitej dewastacji. Zniszczeniu uległy pomoce naukowe, sprzęty, dokumenty, książki. Dzięki staraniom Zarządu Miasta jesienią 1918r. dawna Miejska Szkoła Rzemiosł została uruchomiona po odbudowie i remoncie zniszczonego podczas wojny budynku. Reorganizację jej przeprowadził zasłużony pedagog i dyrektor Michał Korolec. W 1919 r. otrzymała ona nazwę: Miejskiej Szkoły Rzemiosł im. Jana Kilińskiego. W budynku tej szkoły mieściły się kursy maturalne Błaszyńskiego, kursy buchalteryjne Tadeusza Filleborna oraz Miejska Dokszałcająca Szkoła Zawodowa. Właścicielem szkoły było Towarzystwo Szkoły Rzemieślniczo-Przemysłowej im. J. Kilińskiego, którego głównym udziałowcem była gmina miasta Radom. Warsztaty szkolne otrzymały nowy park maszynowy, gdzie kształcono w zawodach: stolarskim i ślusarsko-mechanicznym, a po uruchomieniu kuźni także rozpoczęto naukę kowalstwa. W 1924r. uruchomiono także odlewnię metali kolorowych. Praktyczna nauka zawodu odbywała się na dwie zmiany. Nauka trwała trzy lata w dwóch ciągach klas. Pierwsi absolwenci opuścili szkołę w 1922r. W tym roku również do budynku szkoły wprowadziła się Państwowa Szkoła Kolejowa przeniesiona ze Skarżyska, którą przekształcono na Państwową Średnią Szkołę Techniczną. W latach 1930-1939 otrzymała ona nowoczesny budynek przy ulicy Kościuszki 7. Szkoła posiadała wydziały: mechaniczny i budowlano-drogowy.

W roku szkolnym 1926/27 Miejska Szkoła Rzemiosł zmienia nazwę na Miejską Szkołę Rzemieślniczo-Przemysłową im. J. Kilińskiego. W 1931r. zapadła decyzja

w Komisarycznym Zarządzie Miasta o likwidacji szkoły, nie dokonuje się naboru uczniów do klas pierwszych. Jej istnienie zostało uratowane dzięki staraniom Towarzystwa Popierania Szkoły Rzemieślniczo-Przemysłowej im. J. Kilińskiego, którego członkowie rekrutowali się z przedstawicieli przemysłu i rzemiosła. Likwidacji uległ jeden z wydziałów szkoły - wydział stolarski.

W 1938 r. następuje reorganizacja szkolnictwa zawodowego. Szkoła zostaje przemianowana na Prywatne Męskie 3-letnie Gimnazjum Mechaniczne im. J. Kilińskiego Towarzystwa Popierania Szkoły Rzemieślniczo-Przemysłowej. Dyrektorem szkoły zostaje Stanisław Drewski. Wybuch II wojny światowej i lata okupacji przerywają normalne funkcjonowanie szkoły. Władze niemieckie przejęły budynek, ale w grudniu 1939 r. zezwoliły na uruchomienie warsztatów. Pracownicy szkoły sprzed września 1939r. podjęli tu pracę jako robotnicy. W kwietniu 1940 r. władze okupacyjne zezwoliły na otwarcie Trzyletniej Szkoły Rzemieślniczej przemysłu metalowego, w której zajęcia trwały do sierpnia 1941 r., kiedy to została zamknięta, a jej cały majątek skonfiskowany.

Wojna nie oszczędziła ani nauczycieli, ani uczniów tej szkoły. W 1941r. zostali aresztowani i wywiezieni do Oświęcimia, skąd już nie powrócili nauczyciele tej szkoły: dyrektor inż. Stanisław Drewski, Aleksander Kołbuk, Mieczysław Strzemienny, Józef Tarapata, Czesław Dankowski, ks. Stefan Grelewski.

Jeszcze podczas istnienia okupacyjnej Szkoły Rzemiosł Niemcy przeprowadzili obławę na uczniów, której celem było schwytanie młodych ludzi zdolnych do pracy na terenie Rzeszy. Udało im się pochwycić zaledwie kilku - reszta zdołała uciec. Po opuszczeniu Radomia przez Niemców na wiosnę 1945r. zostaje uruchomione Miejskie Gimnazjum Mechaniczne im. J. Kilińskiego. Otwarto dwie I klasy – w sumie 85 uczniów rozpoczęło naukę. Budynek szkolny był częściowo zniszczony, z warsztatów zostały wywiezione maszyny i urządzenia, sprzęt szkolny uległ rozproszeniu. Dyrektor szkoły Władysław Piwnicki oraz kierownik warsztatów Michał Pajak zajmowali się odzyskiwaniem sprzętu i maszyn z zakładów przemysłowych, a część obrabiarek znaleziono aż w Częstochowie. W tym okresie następuje szybki wzrost liczby uczniów, w 1947 r. 56 absolwentów otrzymuje pierwsze po wojnie dyplomy ukończenia Gimnazjum Mechanicznego.

W roku szkolnym 1947/48 szkoła przechodzi pod nadzór pedagogiczny i administracyjny Ministerstwa Oświaty i otrzymuje nazwę 3-letniego Państwowego Gimnazjum Mechanicznego.

Reforma oświatowa z 1948 r. powoduje przejęcie szkoły przez Centralny Urząd Szkolnictwa Zawodowego. Uzyskane kredyty pozwalają na zakup tokarek, frezarek, uzupełnienie narzędzi i przyrządów pomiarowych do wyposażenia warsztatów.

Kolejna reforma z 1950r., przekształciła Gimnazja Zawodowe na technika i szkoły zasadnicze. Państwowe Gimnazjum Mechaniczne im. J. Kilińskiego zostaje przekształcone w Technikum Mechaniczne im. J. Kilińskiego.

W tych pierwszych powojennych latach do trudności ekonomicznych szkoły takich jak brak sprzętu i narzędzi, brak pomocy naukowych i duże zagęszczenie szkół na skutek powiększającej się w szybkim tempie liczby uczniów dochodziły trudności związane z dostosowaniem się ludzi do nowej rzeczywistości. Dochodziło do konfliktów ideologicznych, których głównymi sprawcami byli działacze ZHP. Na wiosnę 1950 r. doszło do incydentów, które przerwało dopiero odwołanie dyrektora Władysława Piwnickiego i mianowanie 1.04.1950r. Antoniego Bociana na szefa tej placówki. Z pracy musiało odejść również kilku nauczycieli, katecheta, a także usunięto kilku uczniów. Dyrektor szkoły A. Bocian, który pełni równocześnie funkcję dyrektora Gimnazjum Teletechnicznego przenosi to ostatnie do budynku dawniejszej szkoły rzemiosł, Gimnazjum Mechaniczne i Teletechniczne są szkołami wygasającymi, Technikum Mechaniczne im. J. Kilińskiego kształci dwa ciągi klas w cyklu 4-letnim. Obok funkcjonują jeszcze: 2 - letnia Szkoła Ceramiczna, 2 - letnia Szkoła Metalowa i 2-letnia Szkoła Łączności. W 1953r. Szkołę opuszczają pierwsi absolwenci - technicy, mechanicy posiadający pełne uprawnienia do studiów wyższych.

Z końcem roku szkolnego 1953/54 Zarządzeniem Ministra Przemysłu Maszynowego, któremu szkoła podlega Technikum Mechaniczne im. J. Kilińskiego zostaje zlikwidowane i dołączone do istniejącego już w Radomiu Technikum Mechanicznego przy ulicy Kościuszki 7. W budynku dawnej Szkoły Rzemiosł we wrześniu 1953r. rozpoczyna pracę Technikum Drogowe, którego dyrektorem zostaje Antoni Bocian. Ta szkoła podlega Ministerstwu Transportu Drogowego i Lotniczego, które na wniosek dyrektora z dniem 1 września 1955r. zmienia jej specjalizację na Technikum Samochodowe. Równocześnie rozpoczyna się organizacja warsztatów o specjalizacji samochodowej. Wielkie zasługi w rozpowszechnianiu motoryzacji na terenie szkoły

wnieśli Kierownik Warsztatów Szkolnych inż. Stanisław Józefowicz oraz nauczyciel zawodu – Zdzisław Przybytniewski. Przy Technikum powstaje Zasadnicza Szkoła Samochodowa z wydziałem dla pracujących.

Tak oto od 1 września 1955r., rozpoczął się nowy okres dziejów szkolnictwa zawodowego w gmachu wybudowanym z inicjatywy mieszkańców Radomia u progu XX stulecia z myślą o kształceniu wykwalifikowanych pracowników i trwa on do dziś. Kolejne etapy w historii szkół samochodowych wyznaczają okresy kierowania tą placówką przez trzech dyrektorów. W latach 1955 - 1972 funkcję dyrektora Technikum Samochodowego pełni Antoni Bocian, inicjator utworzenia tego typu szkoły. W tym czasie zostaje rozbudowany gmach szkoły -powstaje sala gimnastyczna, przybywa 9 sal lekcyjnych, powstają pomieszczenia dla biblioteki , świetlicy, uruchomiono jadalnię i kuchnię. Zostaje urządzony gabinet lekarski i dentystyczny, pracownia języka rosyjskiego i przysposobienia wojskowego oraz pomieszczenie dla kółka fotograficznego. W 1968r. szkoła otrzymuje pierwszy autokar. Zostają wybudowane nowe warsztaty szkolne, powstaje nowoczesna stacja obsługi samochodów, przybywa sprzętu i pomocy naukowych niezbędnych do kształcenia zawodowego. W maju 1959r. pierwsi absolwenci Technikum Samochodowego zdają maturę.

18 czerwca 1966r. podczas zjazdu absolwentów z okazji Jubileuszu 60 - lecia istnienia szkoły w tym gmachu następuje uroczyste wręczenie sztandaru ufundowanego przez Komitet Rodzicielski.

W kwietniu 1970r. z okazji 25 - lecia szkolnictwa zawodowego - na terenie szkoły odbywa się wystawa pomocy naukowych.

Od 1 września 1972r. do dnia śmierci - czyli 18.01.1987r. szkołą kieruje dyrektor inż. Paweł Lichwierowicz. Od 1 września 1973r. przybywa część klas wydziału doksztalającego i szkoła przyjmuje nazwę Zespołu Szkół Samochodowych, jedynego w województwie kieleckim. Podczas uroczystości Jubileuszu 75 - lecia szkoły, który odbył się 21 września 1979r., szkole zostaje nadane imię gen. Franciszka Józwiaka "Witolda". Patronat nad szkołą obejmuje MO i SB. W tym dniu również zostają odsłonięte dwie tablice pamiątkowe: pierwsza poświęcona patronowi szkoły oraz druga nauczycielom, którzy pracowali w tym budynku i podczas okupacji zginęli w Oświęcimiu. Lata siedemdziesiąte to okres dalszego rozwoju szkoły, zwiększa się ilość oddziałów oraz liczba młodzieży uczącej się. W roku szkolnym 1976/77 przy Zespole Szkół Samochodowych powstaje Policealne Studium Zawodowe. W końcu lat

osiemdziesiątych liczba uczniów przekracza - 1500 - do 1980 roku szkoły samochodowe opuściło – 4500 absolwentów. Młodzież ma do dyspozycji pracownie i gabinety wyposażone w pomoce dydaktyczne; elektroniki samochodowej, podwozi samochodowych, silników spalinowych, pracownię przepisów ruchu drogowego, fizyki, chemii, technologii ogólnej. Szkoła posiada własną stację diagnostyczną z pełnym wyposażeniem do badania układu kierowniczego, jezdnego i hamulcowego.

Dzięki pracy grona pedagogicznego młodzież uczestniczy w licznych olimpiadach i uzyskuje szereg sukcesów w województwie i na szczeblu centralnym. Największe sukcesy odnieśli uczniowie w Turnieju Wiedzy o Wynalazczości i olimpiadzie Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym. Młodzież uczestniczyła w każdej edycji olimpiady zajmując wysokie miejsca na szczeblach wojewódzkich, często dochodząc do finału i uzyskując indeksy na wyższe uczelnie.

W 1980 r. wysoki poziom i doskonała opinia szkoły zostają nagrodzone - przyznano szkole Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Najnowszy etap dziejów szkoły to okres od 21.01.1987 r., kiedy kierownictwo placówki przejmuje mgr Jerzy Gorgoń, wielce zasłużony dla szkoły dyrektor, który kieruje nią do 31.08.1998r. W tym czasie wielkich przemian w Polsce również szkoła wierna swej tradycji znajduje się w czołówce wyścigu ku nowoczesności. 23 czerwca 1989 r. decyzją Rady Pedagogicznej zostaje skreślone z nazwy szkoły imię F. Józwiaka. "Witolda" Od tej pory, aż do dziś, szkoła nosi nazwę Zespół Szkół Samochodowych w Radomiu. Mimo ogromnych problemów ekonomicznych oświaty w ciągu 3 lat od czasu zatwierdzenia decyzji o rozbudowie szkoły przez władze nadrzędne powstał 2-piętrowy budynek dydaktyczny dla szkolnictwa zawodowego z dziewięcioma salami lekcyjnymi i stanowiskami diagnostyczno-naprawczymi. Od lutego 1994r. rozpoczęły się zajęcia dydaktyczne w nowoczesnych pracowniach wyposażonych w pomoce naukowe i zaplecza dla nauczycieli. W 1994 roku rozpoczyna się również budowa sali gimnastycznej z pływalnią oraz rusza remont generalny głównego budynku szkoły powstałego w 1904 roku. W 1996 r. Zespół Szkół Samochodowych zostaje przekazany pod zarząd władz miejskich w Radomiu. Remont budynku zostaje ukończony w 1997 r., a budowa sali gimnastycznej z pływalnią w 1998 r. W wyniku decyzji Rady Miasta Zespół Szkół Samochodowych traci jednakże pływalnię, którą przejmuje Zarząd Miasta. W wyniku długich negocjacji dyrekcji ZSS udaje się zatrzymać w rękach szkoły nowo wybudowaną, nowoczesną salę gimnastyczną.

W roku szkolnym 1992/93 jako przedmiot obowiązkowy wchodzi do nauczania informatyka. Dla jej potrzeb szkoła zakupiła osiem zestawów sprzętu komputerowego klasy IBM PC 286 – uzupełnianych co roku nowocześniejszymi komputerami z dodatkowym wyposażeniem. W tym też roku rozpoczyna się kompleksowa komputeryzacja biblioteki szkolnej, co zasługuje na szczególne podkreślenie - gdyż dzięki temu placówka ta staje się pierwszą w pełni skomputeryzowaną biblioteką szkolną na terenie województwa radomskiego i jedną z pierwszych na terenie całego kraju. W szkole nauczane są cztery języki obce.

W roku 1992/93 rozpoczęła się współpraca ZSS w Radomiu College'ami w Sheffield i Barnsley w Anglii która trwa do dziś. Dyrektorzy szkół w maju 1992r. podpisali porozumienie o współpracy obejmującej wymianę doświadczeń, konsultację porównawczą programów nauczania i w miarę możliwości wizyty szkoleniowe nauczycieli oraz wakacyjne wymiany uczniów. W dniu 31 sierpnia 1998 r. odszedł na emeryturę ówczesny dyrektor szkoły mgr Jerzy Gorgoń, a w wyniku konkursu stanowisko dyrektora objął od 1.09.1998 r. jego zastępca mgr inż. Tadeusz Ługowski, pełniący tę funkcję do dnia dzisiejszego - absolwent Zespołu Szkół Samochodowych z czasów dyrekcji Antoniego Bociana, nauczyciel w szkole od 1972 r. Zastępcami dyrektora zostali: mgr Stanisław Kołtun oraz mgr Janusz Mazurkiewicz.

Pod koniec 1998 r. odnowiono główne wejście do szkoły, a w roku 1999 szkoła przeprowadza remont budynku powstałego w latach sześćdziesiątych, oraz pomieszczeń pracowni samochodowej.

W 1999 r. szkoła zaistniała w ogólnoświatowej sieci Internet. Dnia 11.10.1999 r. uruchomiona została pod adresem www.zss.radom.pl szkolna witryna internetowa. Kilka miesięcy później wiosną 2000 r. podłączone zostało stałe łącze internetowe dzięki któremu szkoła uzyskała stały dostęp do sieci Internet. W ramach programowi MENIS – „INTERNET W KAŻDEJ SZKOLE” w październiku 2002 roku „Samochodówka” otrzymała serwer SBS, komputery dla szkolnej pracowni internetowej oraz wyposażenie Szkolnego Centrum Informacyjnego, które umiejscowione zostało w czytelni biblioteki szkolnej.

Po odejściu na emeryturę dyrektora Ługowskiego, Prezydent Miasta Radomia Zdzisław Marcinkowski powierzył z dniem 01.10.2003r kierowanie szkołą, jako pełniącego obowiązki, dotychczasowemu zastępcy dyrektora Stanisławowi Kołtunowi, który pełnił tą funkcję do czasu konkursu.

Rok 2004 to kolejna zmiana na stanowisku dyrektora szkoły. W wyniku wygranego konkursu ogłoszonego przez Prezydenta Miasta od 01.04.2004r kierownictwo nad placówką objął mgr inż. Wojciech Bernat - absolwent Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu, a wcześniej Technikum Samochodowego w Radomiu.

Nowy dyrektor chce rozwijać szkołę zarówno pod względem dydaktycznym, jak i materialnym oraz promować placówkę w środowisku lokalnym, jak i w zjednoczonej Europie oraz naszych sąsiadów.

Rok 2004 to wielki jubileusz 100-lecia naszej szkoły.

Komitet obchodów tej uroczystości na czele z dyrektorem Wojciechem Bernatem przygotował cały cykl imprez promujących Szacowną Jubilatkę.

Honorowy patronat nad obchodami objął Prezydent Miasta Pan Zdzisław Marcinkowski. W programie imprez znalazły się m.in. rajdy samochodowe, parady i wystawy motoryzacyjne, prezentacje pojazdów samochodowych, zawody sportowe organizowane dla środowiska lokalnego, sesja popularno – naukowa.

Dzięki nawiązaniu współpracy dyrektora Bernata z Wydziałami Kultury i Promocji Miasta Urzędu Miejskiego szkoła była współorganizatorem czerwcowych Dni Radomia. Uwieńczeniem Roku Jubileuszowego była uroczysta akademie w sali koncertowej Urzędu Miejskiego z udziałem przedstawicieli Wojewody Mazowieckiego, Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu,

Kuratorium, Prezydenta Miasta i wielu absolwentów i przyjaciół szkoły. Wieczorem 9 października 2004 r. odbył się wielki Jubileuszowy Bal dla nauczycieli i absolwentów szkoły.

Tak „Samochodówka” weszła w kolejny okres swojego istnienia.

By sprostać ciągłemu rozwojowi motoryzacji i właściwie przygotowywać naszych uczniów do dalszej nauki lub pracy musimy odpowiednio dostosowywać metody i techniki nauczania oraz zapewniać nowoczesne wyposażenie techniczne i dydaktyczne.

W tym celu w 2004 roku został przygotowany i złożony przez dyrektora Bernata projekt nowoczesnej pracowni komputerowej sfinansowanej w całości ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Dzięki temu w 2005 roku szkoła otrzymała 20 nowoczesnych zestawów komputerowych z oprogramowaniem, serwerem i urządzeniami do prezentacji

multimedialnych, które umieszczone zostały w wyremontowanej dzięki sponsorom pracowni.

W 2005 roku dyrektor szkoły złożył kolejne wnioski o pozyskanie ze środków Unii Europejskiej pracowni komputerowej i multimedialnego centrum bibliotecznego.

Oba zostały zaakceptowane i szkoła pozyskała kolejnych 25 zestawów komputerowych.

Każda z pracowni o wartości przekraczającej 100 tys. zł doskonale służy młodzieży naszej szkoły.

Działalność szkoły została w pełni skomputeryzowana, wprowadzono programy niezbędne do organizacji, administrowania szkołą, dla uczniów programy wspomagające projektowanie procesów technologicznych. Przy okazji projektów unijnych grupa kilkunastu nauczycieli odbywa szkolenia informatyczne.

Wyremontowano wiele sal i klasopracowni, dzięki pomocy finansowej sponsorów przygotowano na dziedzińcu ogródki skalne i miejsca do wypoczynku dla uczniów.

Pozyskano do celów dydaktycznych kilka samochodów m.in. Opla Astra, Peugeota 206, Citroena Saxo.

Dzięki staraniom dyrektora Wojciecha Bernata i przychylności władz miasta w 2005 roku w miejscu starego i zbędnego budynku magazynowego rozpoczęła się budowa obiektu warsztatowego, spełniającego wymagania stacji kontrolnej pojazdów samochodowych.

Od roku szkolnego 2004/05 w szkole działa Ośrodek Egzaminacyjny Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie dla zawodów mechanik pojazdów samochodowych, elektromechanik pojazdów samochodowych i blacharz pojazdów samochodowych.

Młodzież nie tylko z naszej szkoły może zdawać egzaminy przed komisjami zewnętrznymi w „Samochodówce”.

Z funduszy Unii Europejskiej pozyskano dla warsztatów szkolonych wiele urządzeń pomiarowych i diagnostycznych służących m.in. kontroli ustawienia kół pojazdu, badaniu stanu amortyzatorów, zanieczyszczenia spalin, agregatów spawalniczych.

W 2005 roku reaktywowano koła PCK i Honorowych Dawców Krwi. Szczególnie w tym drugim aktywnie działa duża grupa młodzieży niosąc pomoc mieszkańcom naszego regionu.

W roku szkolnym 2005/06 Honorowi Dawcy Krwi z szkolnego koła HDK zdobyli drugie miejsce na Mazowszu pod względem ilości oddanej krwi wśród szkolnych tego typu organizacji.

Ciąglej poprawie ulega poziom i efekty nauczania w naszej szkole.

W 2005 roku otrzymaliśmy tytuł Szkoła z Klasą a nasi uczniowie pozytywnie zdawali egzaminy zewnętrzne maturalne i zawodowe.

Przeprowadzone zostały remonty dachu „starego budynku” i sali gimnastycznej, a pracownia samochodowa przestała przypominać wyglądem lata 70-te.

W 2006 roku złożony został przez dyrektora szkoły Wojciecha Bernata i zaakceptowany przez panel ekspertów wniosek o dostarczenie ze środków Unii Europejskiej kolejnej, trzeciej pracowni komputerowej.

Dzięki współpracy z partnerami niemieckimi ze szkoły Georg-Von-Langen-Schole młodzież i nauczyciele „Samochodówki” mogą zdobywać nowe doświadczenia i umiejętności.

W ramach projektów Leonardo da Vinci i współdziałaniu z uczelniami nauczyciele naszej szkoły mogli brać udział w warsztatach i szkoleniach w Niemczech.

I.2 Krótki opis bazy dydaktycznej szkoły

Szkoła posiada własne, bezpłatne warsztaty szkolne, dwie sale gimnastyczne, siłownię, boisko szkolne, radiowęzeł, trzy nowoczesne pracownie komputerowe oraz dobrze wyposażoną bibliotekę szkolną z Multimedialnym Centrum Informacyjnym. Prowadzi zajęcia pozalekcyjne: SKS, Szkolny Klub Europejski, klub kartingowy, koło żeglarskie, koło dziennikarskie, Szkolne Koło Krajoznawczo-Turystyczne, klub Honorowych Dawców Krwi. Lekcje wychowania fizycznego w klasach pierwszych odbywają się na basenie "Orka".

Zespół Szkół Samochodowych w Radomiu zyskał statut "Szkoły z klasą", placówka jest bezpieczna dla uczniów, posiada własny monitoring i ochronę.

Oferuje zdobycie prawa jazdy kategorii "B".

Jedna z czterech pracowni komputerowych

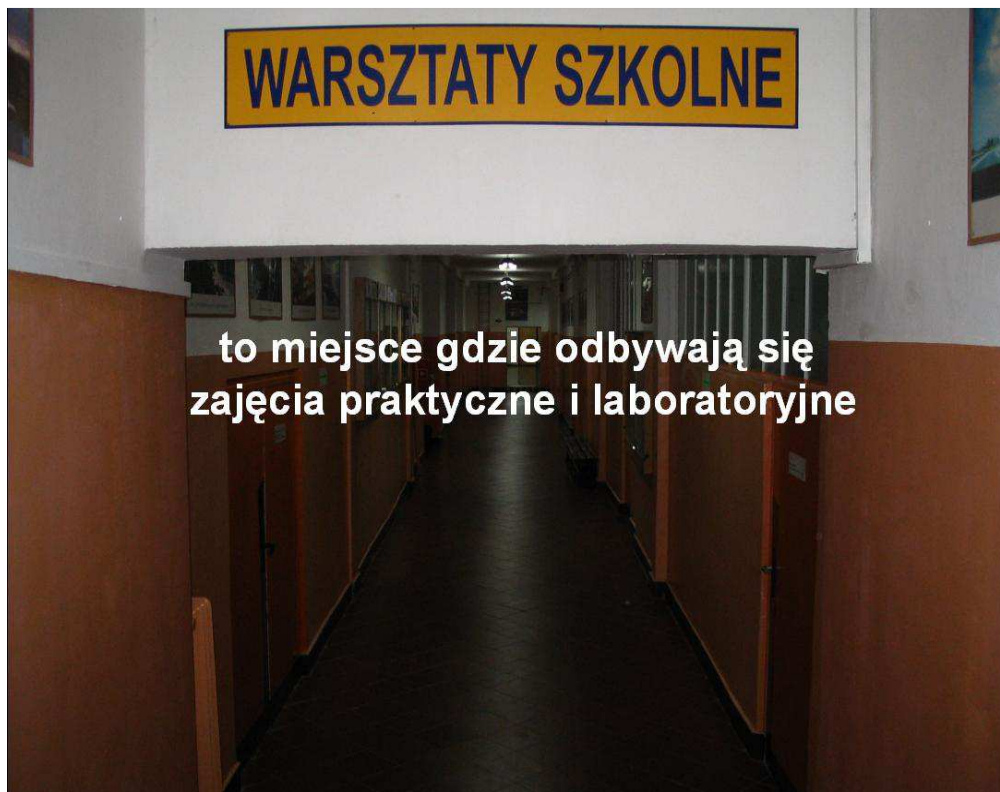
Kolejna pracownia komputerowa ze stałym łączem internetowym

Jedna z sal
wykładowych
- gabinet historii

Biblioteka szkolna...

I.3 Charakterystyka uczniów szkoły

W Zespole Szkół Samochodowych działają następujące rodzaje szkół:

- technikum czteroletnie na podbudowie gimnazjum –technik mechanik
- technikum trzyletnie na podbudowie zasadniczej szkoły zawodowej
- technikum trzyletnie dla dorosłych na podbudowie zasadniczej szkoły zawodowej
- trzyletnia zasadnicza szkoła samochodowa kształcąca w zawodach:
 - Mechanik pojazdów samochodowych
 - Elektromechanik pojazdów samochodowych
 - Blacharz samochodowy

Uczniowie naszej szkoły pochodzą z różnych środowisk (miejskich i wiejskich) o bardzo zróżnicowanym poziomie wiedzy. Większość z nich jednak stanowi grupę która wybrała tą szkołę z zamiłowaniem do motoryzacji a nie z przypadku i wykazuje chęć do pogłębiania wiedzy z tej dziedziny.

Osiągnięcia w konkursach i olimpiadach

LP	Rok	Rodzaj konkursu	Eliminacje wojewódzkie	Eliminacje ogólnopolskie
1.	1990	Turniej wiedzy o wynalazczości	I- miejsce drużynowo Zespół Szkół Samochodowych	Szczecin II miejsce drużynowo w Polsce Indywidualnie: VII, XII, XIV
2.	1991	Turniej wiedzy o wynalazczości	I- miejsce drużynowo Zespół Szkół Samochodowych	Wrocław III miejsce drużynowo w Polsce Indywidualnie: IV, XIII
3.	1992	Turniej wiedzy o wynalazczości	I- miejsce drużynowo Zespół Szkół Samochodowych	Ostrów Wielkopolski VI miejsce drużynowo w Polsce Indywidualnie: VI, XV
4.	1995	Olimpiada Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym	I- miejsce drużynowo Zespół Szkół Samochodowych	Kielce Zawody okręgowe III miejsce drużynowo
5.	1996	Turniej wiedzy o wynalazczości	I- miejsce drużynowo Zespół Szkół Samochodowych	Warszawa II miejsce drużynowo w Polsce Indywidualnie: IX, XI

6.	1997	Olimpiada Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym	I- miejsce Zespół Szkół Samochodowych	Indywidualnie: IV miejsce w Polsce
7.	1997	I Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	I- miejsce Zespół Szkół Samochodowych	Warszawa IV miejsce drużynowo w Polsce
8.	1998	II Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	I- miejsce Zespół Szkół Samochodowych	Warszawa I miejsce drużynowo w Polsce- nagroda dla szkoły: FIAT Punto.
9.	1998	Konkurs Ogólnopolski „Język Rosyjski i Ekologia”	I- miejsce Zespół Szkół Samochodowych	Indywidualne: VI miejsce w Polsce
10.	1999	Turniej wiedzy o wynalazczości	I- miejsce drużynowo Zespół Szkół Samochodowych	Zalesie Górne I miejsce drużynowo w Polsce Indywidualnie: I, IX
11.	1999	III Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	I- miejsce Zespół Szkół Samochodowych	Warszawa I miejsce drużynowo w Polsce- nagroda dla szkoły: Polonez Atu.
12.	2000	IV Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	I- miejsce Zespół Szkół Samochodowych w woj. mazowieckim	II miejsce w kraju
13.	2000	Turniej wiedzy o wynalazczości	I miejsce drużynowo w eliminacjach regionalnych – zakwalifikowanie do finału ogólnopolskiego	Finał ogólnopolski w czerwcu 2000r.
14.	2000	I Olimpiada Techniki Samochodowej miesięcznika Auto Moto Serwis	I, III, V, V, VI i IX miejsce w finale ogólnopolskim	Finał ogólnopolski 20.05.2000r. – „Samochodowa Szkoła Roku 2000”
15.	2001	V Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	I miejsce	III miejsce w kraju
16.	2002	VI Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	II miejsce	
17.	2003	VII Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	Przejsie do finału	VII miejsce.

18.	2003	Konkurs wiedzy o Europie	Udział drużyny „Samochodówki” w finale	
19.	2003	Konkurs „Moja szkoła w Unii Europejskiej”	II miejsce Zespół Szkół Samochodowych	
20	2004	VII Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	I i II miejsce w powiecie Udział dwóch drużyn w finale województwa mazowieckiego, I miejsce dla drużyny w konkursie „Umiejętność obsługi codziennej pojazdu samochodowego” oraz I miejsce indywidualne dla Łukasza Adamczyka w konkurencji „Jazda sprawnościowa motocyklem” – konkurs trwa nadal	
21	2004	Konkurs prezentacji dorobku w 12 dziedzinach „12 gwiazdek” – problematyka Unii Europejskiej oraz naszego miejsca w Europie	Uzyskanie tytułu „Szkoły Europejskiej	
22	2008	X Ogólnopolski Turniej Motoryzacyjny	I miejsce w finale ogólnopolskim	Finał ogólnopolski 10.05.2008r. – „Samochodowa Szkoła Roku 2008”

Osiągnięcia sportowe uczniów. Udział w olimpiadach i konkursach przedmiotowych

W Zespole Szkół Samochodowych kultura fizyczna kształtuje osobowość uczniów na zajęciach przybierających różne formy realizacji. Są to szkoleniowe i rekreacyjne formy kultury fizycznej. Szkoleniowe przebiegają wg określonego programu nauczania. Mają charakter systematyczny, a udział w nich jest obowiązkowy. Zaliczają się do nich lekcje wychowania fizycznego, treningi w klubach sportowych, oraz zajęcia szkolnego klubu sportowego. Rekreacyjne natomiast mają charakter sporadycznych zajęć pozalekcyjnych. Nie przebiegają wg założonego planu i programu nauczania lecz są dostosowane do

możliwości i upodobań uczniów. Do nich zaliczmy: wycieczki turystyczne, gry i zabawy w czasie wolnym od zajęć, kolonie młodzieżowe oraz obozy letnie i zimowe.

Od 1955 roku ZSS posiadał salę gimnastyczną, co sprzyjało rozwojowi kultury fizycznej. Baza sportowa był systematycznie rozbudowywana, co zostało zapisane w rozdziale 2 i 3. Można powiedzieć, że ZSS ma bardzo dobre warunki do prowadzenia zajęć sportowych. Jest jedyną szkołą średnią w Radomiu, która od 40 lat prowadzi zajęcia sportowe na pływalni.

Wśród nauczycieli, którzy przyczynili się do rozwoju sport szkolnego należy wymienić: Sławomira Szczepańskiego, Janusza Mazurkiewicza, Zenona Szymczyka, Mariana Woźniaka, Jerzego Trepczyńskiego.

W ostatnim 40-leciu w rywalizacji sportowej szkół ponadpodstawowych, szkoła plasowała się zawsze w pierwszej trójce. W 1985 roku władze miasta podsumowały dorobek sportowy 30-lecia, tj. od roku 1955-1985 i w tym rankingu szkoła zajęła II miejsce, za co została odznaczona pucharem, dyplomem i medalem 30-lecia. Na wysoką ocenę szkoła zapracowała medalami prawie w e wszystkich dyscyplinach i tak:

- w piłce nożnej – I miejsce w mistrzostwach międzywojewódzkich w 1986, w 1990, w 1994, najlepszymi zawodnikami byli: Witarski, Kszczotek, Wojdaszka, Baćmaga, Stępień, Ziomek, Tkaczyk,
- w piłce ręcznej – I miejsce w wojewódzkich igrzyskach młodzieży szkolnej w 1984r., 1987r., 1995r. najlepszymi zawodnikami w tej dyscyplinie byli: Goliat, Spyt, Bartosiak,
- w piłce siatkowej – I miejsce w mistrzostwach wojewódzkich w 1991r. najlepszymi zawodnikami w tej dyscyplinie byli: Kotala, Słomka – grali w I ligowym zespole Czarni, Rychlicki, Głuch,
- w piłce koszykowej – kilka medalowych pozycji, wyróżniający się zawodnicy to: Garbacz, Pawłowski, Sadłowski, Żak, Wlazło,
- w lekkoatletyce – srebrny medal w wojewódzkich igrzyskach młodzieży szkolnej w 1995r., a wybitnym zawodnikiem tej drużyny był Szparaga, który osiągnął drugi wynik w Polsce w biegu na 1000m., ponadto wiele złotych, srebrnych i brązowych medali,
- w szachach – trzy złote medale w 1986r., 1987r. 1988r. zdobyła Agata Felczak,
- w tenisie stołowym – w mistrzostwach wojewódzkich w 2001r. mistrzem został Kapciak,

- w pływaniu – złoty medal w wojewódzkich mistrzostwach w roku 1998, 2000, 2001.

Młodzież ZSS w Radomiu ma możliwości doskonalenia swoich umiejętności pływania na basenie, z którego korzysta szkoła oraz podczas obozów żeglarskich organizowanych w Kamieniu we własnym środowisku wypoczynkowym. Organizatorami tych obozów byli: Paweł Lichwierowicz, Jerzy Gorgoń, Leszek Szczepański, Tadeusz Ługowski, Marian Woźniak i Janusz Mazurkiewicz.

Szkoła może poszczycić się wśród swoich absolwentów wybitnymi sportowcami, do których należą:

- S. Krześciński – wieloletni trener i reprezentacji Polski i w zapasach, wychowawca Mistrzów Olimpijskich i Mistrzów Świata,
- Henryk Bolesta – bramkarz „Radomiaka”, „Ruchu Chorzów” i reprezentacji, Leszek Partyński piłkarz „Radomiak” Radom,
- W. Goliat – bramkarz „Wybrzeża Gdańsk” i reprezentacji Polski, Rafał Stani mistrz Polski w Gokardach, Paweł Słomka reprezentant Polski, kapitan I-ligowej drużyny „Czarni”.

Na osobną uwagę zasługuje działalność Klubu Sportowego, którego opiekunami byli i są: Janusz Mazurkiewicz, Marian Woźniak, Jerzy Trepczyński. Wśród osiągnięć tego klubu należy wymienić:

- 1 miejsce w rozgrywkach piłki ręcznej w Radomiu w 1983r., najlepszym zawodnikiem trafiającym piłką do bramki przeciwnika był D. Bartosiak,
- zakwalifikowanie się dwóch drużyn do ligi międzyszkolnej we wrześniu 1984r. I drużyna – opiekun Marian Woźniak – zdobyła złoty medal. Drużyny były kierowane przez M. Woźniaka i J. Mazurkiewicza. Skład I drużyny: Chęciński, Stępniewicz, Ziomek, Wąsik, Pryciak, Zawadzki, Tkaczyk, Stępień, Kołomański, Włodek, Markwat, Bandrowski,
- 3 miejsce w koszykówce w rozgrywkach międzyszkolnych w 1983 roku, w składzie drużyny grali: Garbacz, Sadłowski, Mazur, Cis, Jarosz, Kusio, Michalski, Pałowski, Słomski, Stolarek, Wielochowski. Najlepszym zawodnikiem był P. Garbacz.
- W roku 1985 przeprowadzono plebiscyt na najlepszego-najpopularniejszego Sportowca Roku w ZSS. Do plebiscytu zgłosiło się 36 sportowców. Spośród nich wyłoniono najlepszą dziesiątkę:

1. T. Grabowski	- 966 punktów	- karate
2. C. Grabowski	- 701 punktów	- boks
3. R. Pawlikowski	- 664 punkty	- judo
4. A. Lubecki	- 520 punktów	- piłka nożna
5. M. Stępień	- 504 punkty	- piłka nożna
6. W. Ziomek	- 409 punktów	- piłka nożna
7. G. Pierściński	- 402 punkty	- piłka nożna, karate
8. P. Garbacz	- 383 punkty	- piłka koszykowa
9. P. Wolszczak	- 347 punktów	- zapasy
10. P. Słomka	- 339 punktów	- piłka siatkowa

Największą imprezą roku 1985 był uroczysty festyn na stadionie „Radomiaka” z udziałem władz miasta i kuratorium z okazji 30-lecia ZSS w Radomiu. Chorążym defilady został Janusz

Mazurkiewicz. Po pokazach akrobacji samolotowej i aerobiku rozpoczęła się rywalizacja sportowa. Jako pierwsi w biegu ulicznym z metą na stadionie „Radomiaka” wystartowali biegacze. Na 108 uczestników I miejsce zajął uczeń klasy I b ZSS w Radomiu Jarosław Szparaga. Po odebraniu nagrody 30-lecia dla najlepszej szkoły w województwie rozpoczął się mecz piłki nożnej o Puchar Prezydenta Miasta Radomia. Przeciwnikiem ZSS był Zespół Szkół Energetycznych w Radomiu. Sędzią głównym tego spotkania był Janusz Mazurkiewicz. ZSS pokonał ZSE 3:1.

Na przełomie lat 80 i 90-tych największy sukces odnieśli piłkarze ręczni. W półfinale w Pszczynie zajęli I miejsce w Mistrzostwach Polski Szkół Średnich.

Koło Sportowe „Drogowiec” organizuje corocznie „tydzień” sportu szkolnego. Przygotowuje młodzież do rozgrywek o mistrzostwo szkół średnich w Radomiu, szkoli młodzieżowych organizatorów sportu, organizuje corocznie akcję lato.

Od 1990 roku do dnia dzisiejszego obowiązuje opracowany przez nauczycieli kultury fizycznej (Janusza Mazurkiewicza i Mariana Woźniaka) „Przedmiotowy System Oceniania Przedmiotowego z Wychowania Fizycznego na poziomie Szkoły Średniej”. Zawiera on 22 punkty ujęte w formie umowy społecznej. Jest to innowacja pedagogiczna.

ZSS może się również poszczycić licznymi dyplomami i wyróżnieniami w osiągnięciach sportowych, jest ich setki za zdobycie I, II, III i dalszych miejsc w rywalizacji sportowej.

I.4 Charakterystyka kadry pedagogicznej.

W szkole obecnie jest zatrudnionych 104 nauczycieli, którzy posiadają wyższe wykształcenie włącznie z przygotowaniem pedagogicznym, natomiast według stopnia awansu zawodowego sytuacja wygląda następująco:

1. nauczyciel stażysta – 4
2. nauczyciel Kontraktowy – 33
3. nauczyciel mianowany – 26
4. nauczyciel dyplomowany - 41

W wielu przypadkach nauczyciele naszej szkoły posiadają uprawnienia do nauczania drugiego przedmiotu. Kadra nauczycielska stale podnosi swoje kwalifikacje uczestnicząc w różnego rodzaju kursach i szkoleniach.

I.5 Główne problemy nauczycieli w kształtowaniu KK i zawodowych.

- Problemy w nauce uczniów pochodzących z rodzin patologicznych oraz uczniów dotkniętych patologiami społecznymi itp.
- Negatywne oddziaływanie czynników geograficznych i ekonomicznych w zakresie szans edukacyjnych na uczniów pochodzących z obszarów wiejskich.
- Zróżnicowanie jakości szkół pod względem geograficznym (wieś – miasto) oraz poziomu szkolnictwa.
- Brak umiejętności potrzebnych do planowania, organizowania i oceniania procesu uczenia się.
- Brak nowoczesnych środków dydaktycznych i pomocy naukowych, które mogłyby znacząco wpłynąć na urozmaicenie i atrakcyjność zajęć edukacyjnych.

II. KOMPETENCJE KLUCZOWE I ZAWODOWE

II.1 Efekty kształcenia

II.1.1 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie przedsiębiorczości

Należy wzmocnić motywację uczniów do realizacji swoich osobistych i zawodowych celów oraz zdolność planowania przedsięwzięć z uwzględnieniem realnych warunków. Ponadto konieczna do uzyskania jest umiejętność skutecznego komunikowania się w różnych sytuacjach (negocjacje, prezentacja swoich pomysłów)

II.1.2 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie technologii informacyjnej i przedmiotów matematyczno-przyrodniczych

Uczniowie posiadają podstawowe umiejętności wykorzystywania komputerów do tworzenia, przechowywania dokumentów oraz do porozumiewania się, poszukiwania i przetwarzania informacji. Należy zwrócić uwagę na potencjalne zagrożenia związane z Internetem, rzetelność dostępnych informacji oraz możliwość wykorzystania TI w swojej pracy.

II.1.3 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie matematyki

Do rozwiązywania problemów z życia codziennego potrzebna jest umiejętność uczenia, którą uczniowie mają opanowaną w stopniu niezadowalającym (choć kształcą ją od wielu lat). Ponadto należy wzmacniać umiejętność myślenia logicznego oraz prezentacji danych za pomocą wzorów, wykresów, tabel.

II.1.4 Kompetencje Kluczowe uczniów i absolwentów w zakresie języków obcych

Uczniom łatwiej przychodzi rozumienie komunikatów słownych, informacji, rozumienia czytanych tekstów. Trudność sprawia im wyrażanie myśli, opinii w mowie i w piśmie. Należy kształcić umiejętność podtrzymywania rozmowy.

III. RYNEK PRACY

III.1 Regionalny rynek pracy w aspekcie specjalności zawodowych placówki

Informacja o stanie i strukturze bezrobocia na rynku pracy - Powiatowy Urząd Pracy w Radomiu wraz z filiami -

Stopa bezrobocia (styczeń 2009 r.)

Powiat (powiat ziemski)	radomski Miasto Radom (powiat grodzki)	województwo mazowieckie
28,0 %	20,6 %	7,8 %

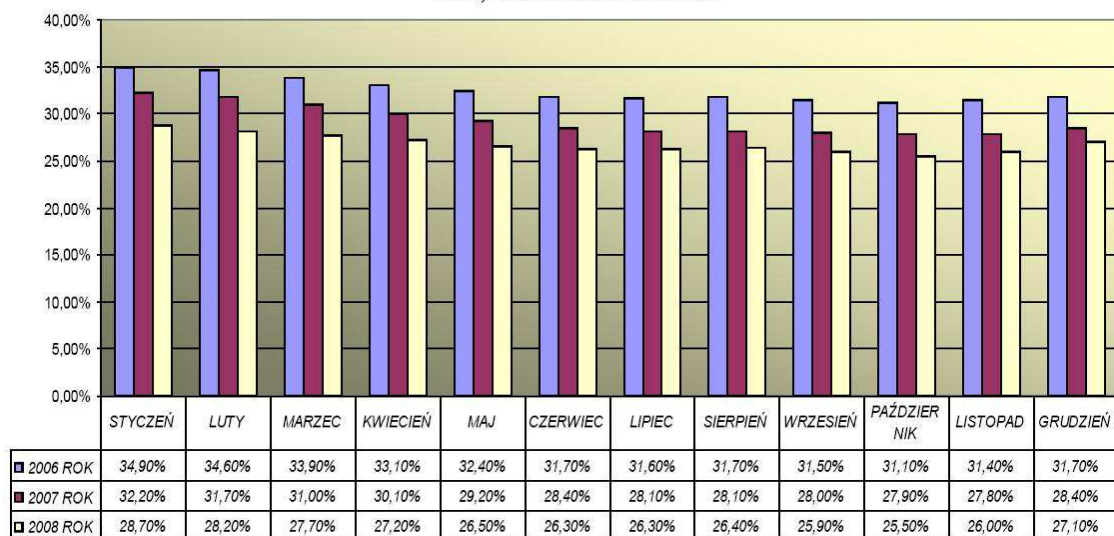
Bezrobotni ogółem (luty 2009 r.)

Powiat grodzki	Powiat ziemski	Ogółem PUP Radom
19 546	15 658	35 204

Bezrobotni - podział na filie - ogółem (luty 2009 r.)

UP Radom	Filie urzędu Skaryszew	Wierzbica	Gózd	Przytyk	Pionki	Iłża	PUP Radom ogółem
25 791	1 489	1 274	885	802	3 213	1 750	35 204

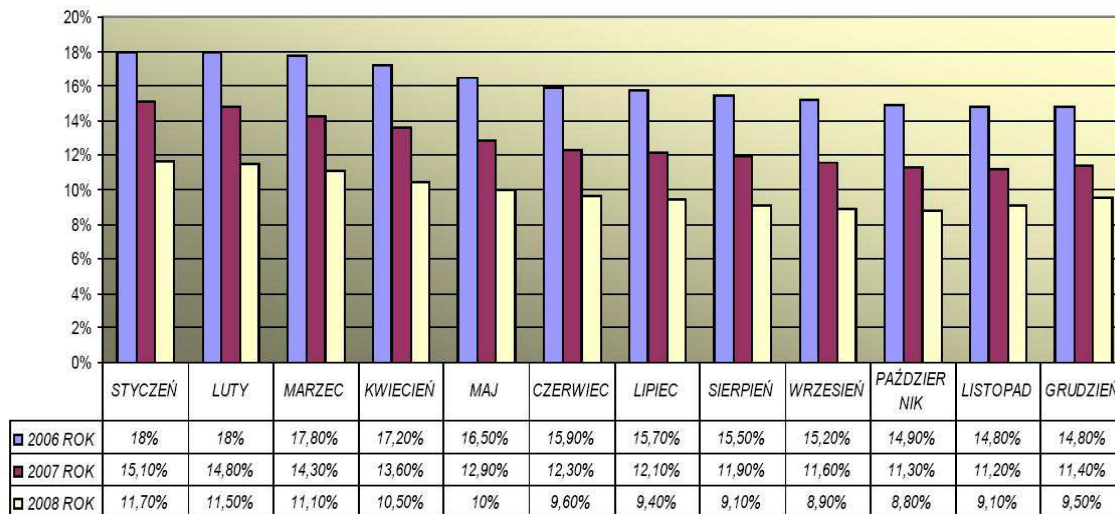
STOPA BEZROBOCIA W POWIECIE RADOMSKIM NA PRZESTRZENI
2006, 2007 ORAZ 2008 ROKU

■ 2006 ROK ■ 2007 ROK □ 2008 ROK

**STOPA BEZROBOCIA W POLSCE NA PRZESTRZENI
2006, 2007 ORAZ 2008 ROKU**

■ 2006 ROK ■ 2007 ROK □ 2008 ROK

Struktura ofert pracy wg zawodów

Lp.	Kod zawodu	Nazwa zawodu	Liczba ofert pracy
1.	522107	Sprzedawca	140
2.	914103	Robotnik gospodarczy	100
3.	712990	Pozostali robotnicy budowlani robót stanu surowego i pokrewni gdzie indziej nie sklasyfikowani	100
4.	419103	Pracownik do spraw osobowych	68
5.	419101	Pracownik biurowy	67
6.	343101	Pracownik administracyjny	65
7.	932103	Pakowacz	58
8.	513102	Opiekunka dziecięca	46
9.	913207	Sprzątaczką	45
10.	413103	Magazynier	41
11.	931301	Robotnik budowlany	40
12.	932190	Pozostali robotnicy przy pracach prostych w przemyśle	32
13.	829190	Pozostali operatorzy maszyn	30
14.	832302	Kierowca samochodu ciężarowego	28
15.	348102	Asystent archiwalny	26

Struktura bezrobotnych wg zawodów

Lp.	Kod zawodu	Nazwa zawodu	Bezrobotni ogółem	W tym	
				Kobiety	Absolwenci
1.	000000	Bez zawodu	1986	1044	125
2.	522107	Sprzedawca	1281	1138	31
3.	916201	Robotnik placowy	545	236	0
4.	931301	Robotnik budowlany	468	3	0
5.	743604	Szwaczka	465	458	2
6.	914103	Robotnik gospodarczy	419	211	1
7.	744304	Obuwnik przemysłowy	411	390	1
8.	932104	Robotnik pomocniczy w przemyśle przetwórczym	391	209	1
9.	419101	Pracownik biurowy	346	304	15
10.	722204	Ślusarz	287	53	0
11.	913207	Sprzątaczką	280	269	1
12.	712102	Murarz	216	0	0
13.	824190	Pozostali operatorzy maszyn do produkcji wyrobów z drewna	205	95	0
14.	743304	Krawiec	189	175	3
15.	832302	Kierowca samochodu ciężarowego	167	0	2

Ranking 20 najbardziej deficytowych zawodów

Lp.	Kod zawodu	Nazwa zawodu	Wskaźnik intensywności deficytu
1.	213901	Administrator sieci informatycznej	7
2.	422301	Telefonistka	2,6
3.	421401	Inkasent	2,5
4.	712901	Konserwator budynków	2,5
5.	821103	Operator maszyn do obróbki skrawaniem	2,5
6.	233201	Nauczyciel przedszkola	2,3
7.	241207	Specjalista do spraw ubezpieczeń społecznych	2,0
8.	422202	Rejestratorka medyczna	2,0
9.	513102	Opiekunka dziecięca	1,9
10.	342204	Spedytor (zawód szkolny: Technik spedytor)	1,6
11.	713201	Glazurnik	1,4
12.	346102	Opiekun w domu pomocy społecznej	1,3
13.	714202	Lakiernik wyrobów drzewnych	1,2
14.	913203	Pokojowa (w hotelu)	1,2
15.	422201	Recepcjonista	1,2
16.	235908	Wychowawca w placówkach oświatowych, wychowawczych i opiekuńczych	1,2
17.	341601	Zaopatrzeniowiec	1,1
18.	833401	Kierowca operator wózków jezdniowych	1,1
19.	343101	Pracownik administracyjny (zawód szkolny: Technik administracji)	1,1
20.	346103	Opiekunka środowiskowa	1,1

Ranking 20 najbardziej nadwyżkowych zawodów

Lp.	Kod zawodu	Nazwa zawodu	Wskaźnik intensywności nadwyżki
1.	514103	Kosmetyczka (Zawód szkolny: Technik usług kosmetycznych)	0,77
2.	419101	Pracownik biurowy (Zawód szkolny: Technik prac biurowych)	0,76
3.	743302	Piłarz	0,73
4.	832201	Kierowca autobusu	0,71
5.	512201	Kucharz	0,7
6.	232117	Nauczyciel przedmiotów zawodowych	0,66
7.	913207	Sprzątaczką	0,61
8.	741104	Rzeźnik wędliniarz	0,60
9.	742204	Stolarz	0,56
10.	343201	Księgowy (samodzielny)	0,53
11.	233103	Nauczyciel informatyki w szkole podstawowej	0,5
12.	722301	Frezer	0,48
13.	411101	Sekretarka	0,47
14.	512302	Kelner	0,47
15.	722304	Tokarz	0,72
16.	713302	Tynkarz	0,4
17.	515902	Pracownik ochrony mienia i osób (Zawód szkolny: Technik ochrony fizycznej osób i mienia)	0,39
18.	811102	Operator koparek i zwałowarek	0,36
19.	522107	Sprzedawca	0,32
20.	741203	Piekarz	0,26

Analizując powyższe tabele można zauważyć, że sytuacja na lokalnym rynku pracy jest nadal trudna. W przypadku naszej szkoły pozytywnym elementem jest to, że na zawody, w których kształcimy jest nadal popyt, a absolwenci naszej placówki nie zasilają grupy bezrobotnych.

III.2 Kompetencje Kluczowe a rynek pracy

Na szkole spoczywa obowiązek kształcenia takich umiejętności, które ułatwiają absolwentowi uczestniczenie w życiu społecznym i zawodowym oraz sprawne funkcjonowanie w szybko zmieniającej się rzeczywistości.

Elementem wyrównania szans edukacyjnych powinno być wzmocnienie działań instytucji oświatowych ukierunkowane na pomoc uczniom, którzy ze względu na czynniki ekonomiczne, społeczne czy kulturowe nie funkcjonują prawidłowo w systemie oświaty. Wsparcie szkoły powinno obejmować nie tylko realizację programów nauczania, ale także wsparcie pedagogiczno-psychologiczne.

Ponadto nie tylko szeroki dostęp do edukacji jest istotny, ale także atrakcyjność i wysoka jakość ofert edukacyjnych.

Podstawowym pojęciem przy kształtowaniu kompetencji kluczowych jest integracja. Programy nauczania powinny być pisane w taki sposób, by treści przedmiotowe były nierozdzielnie splecione z umiejętnościami kluczowymi. Uczniowie świadomie powinni koncentrować się jednocześnie zarówno na treści jak i na procesie pracy. Istnieje także potrzeba nauczania ich pokazywania, opisywania, dokumentowania tego, co zrobili.

W tym celu szkoła powinna otrzymać wsparcie na rozszerzenie swojej oferty edukacyjnej o elementy wykraczające poza standardowy program nauczania. Przyczyni się to do podniesienia jakości nauczania w szkole, a co za tym idzie do lepszych wyników w nauce osiągniętych przez uczniów, którzy uzyskają dzięki temu większe szanse na kontynuowanie dalszej edukacji lub podjęcie zatrudnienia.

IV. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA I UWARUNKOWAŃ ZEWNĘTRZNYCH

IV.1 Prognozy demograficzne

Według prognoz Głównego Urzędu Statystycznego liczba ludności Radomia będzie systematycznie spadała. Ubytek ludności pomiędzy rokiem 2007, a w 2020 wyniesie 7,06%, co stanowi 15 983 osoby. Sytuacja Radomia jest relatywnie korzystna, ponieważ mimo, że prognozowany spadek liczby ludności będzie tu wysoki, to w porównaniu z innymi miastami należy go zaliczyć do jednego z najniższych w tej grupie. Wydaje się, się będzie to efekt, po części faktu, że w całym kraju, obserwuje się niskie i wciąż malejące wartości przyrostu naturalnego, a po części faktu,

IV.2 Współpraca szkoły z zakładami pracy

Obecnie szkoła współpracuje z zakładami powiązаныmi z branżą motoryzacyjną. Nawiązaliśmy współpracę z firmą Mercedes Benz, w wyniku której nauczyciele praktycznej nauki zawodu wyjeżdżają na szkolenia i poszerzają wiedzę z zakresu najnowszych technologii napraw pojazdów, natomiast uczniowie odbywają praktyki w serwisie Mercedesa. Ponadto współpracujemy z takimi serwisami jak Toyota, Peugeot.

IV.3 Działalność szkoły na rzecz przygotowania uczniów do funkcjonowania w zmieniających się realiach rynku pracy

- indywidualna praca z uczniem zdolnym, uwzględnienie w programach dydaktyczno-wychowawczych klas programów wyzwalających aktywność twórczą uczniów,
- prezentacja osiągnięć uczniów,
- współpraca z rodzicami,

- zajęcia wyrównawcze,
- koła zainteresowań,
- działalność Samorządu Uczniowskiego i samorządów klasowych,
- zajęcia w ramach „Wychowania do życia w rodzinie”,
- zajęcia otwarte prowadzone przez nauczycieli,
- spotkania z rodzicami,
- konsultacje indywidualne,
- organizacja pomocy koleżeńskiej,
- wycieczki klasowe,
- udział w akcjach humanitarnych, organizacja i udział w imprezach sportowych,
- zajęcia komputerowe,
- akcje ekologiczne, konkursy, zawody sportowe,
- programy profilaktyczne,
- spotkania z Policją, Strażą Miejską

V. WNIOSKI I REKOMENDACJE

Zespół Szkół Samochodowych jest obecnie w miarę dobrze wyposażoną szkołą pod względem dydaktycznym, dzięki staraniom Dyrekcji Szkoły i Kierownictwa Warsztatów Szkolnych. Uczniowie szkoły uzyskują gruntowną wiedzę i wykształcenie dzięki staraniom nauczycieli, co umożliwia im kontynuowanie dalszej nauki bądź podjęcie pracy. W obecnej chwili jednak można zauważyć pewne braki w wyposażeniu pracowni dydaktycznych i technicznych. Powiązane jest to z bardzo szybkim rozwojem nowych technologii i rozwiązań technicznych stosowanych w pojazdach samochodowych. Wiadomo że nakłady na oświatę są bardzo małe i nie zawsze jest stać szkołę na zakup nowoczesnego wyposażenia pracowni, a wprowadzenie ich do procesu edukacji znacznie podniesie atrakcyjność zajęć i wpłynie na poziom kształcenia uczniów. W ramach dynamicznie zmieniającego się rynku pracy warto też zwrócić uwagę na programy nauczania i w miarę potrzeb w pewnym stopniu dostosowywać do potrzeb pracodawców. Potrzeby te wymuszają na szkole nawiązywanie współpracy z lokalnymi zakładami pracy, aby absolwenci szkoły nie zasilali grupy bezrobotnych i mogli podjąć pracę i być pełnowartościowymi pracownikami.